

Pernille Skippers tale ved Enhedslistens årsmøde

Taler

Pernille Skipper
Politisk forperson for
Enhedslisten

Dato

14. maj 2016

Sted

Søborg

Kære venner. Hvor er det dejligt at se jer alle sammen!

Sejr for retsforbeholdet

Maria Gjerding sagde det lige før: Siden vi var samlet sidst, har vi vundet en kæmpe sejr. Det var koldt og mørkt tilbage i december. Og ja-partiernes tunge spinmaskiner var kørt i stilling. Men vi bed tænderne sammen.

Vi stod sammen i spidsen for et meget klart, venstreorienteret nej til at afskaffe retsforbeholdet. Vi stod fast på, at internationalt samarbejde altid skal være demokratisk. Vi stod fast på retssikkerheden.

Det kan vi være rigtig stolte af. Tusind tak for jeres fantastiske indsats! Jeg synes, I alle sammen skal give jer selv en kæmpe hånd.

Drop nedskæringerne på vores velfærd

I forgårs stod vi samlet i 74 forskellige kommuner landet over. Side om side med fagforeninger, offentligt ansatte, børn, forældre og bedsteældre.

Og det kommer ikke et øjeblik bag på mig, at Enhedslistens medlemmer trækker et kæmpe læs i at engagere så mange mennesker til at gå med. For sådan er det med os. Vi snakker ikke kun. Vi handler.

Og derfor er beskeden fra det her årsmøde også helt klar. Lars Løkke Rasmussen. Claus Hjort Frederiksen. Enhedslisten stopper aldrig. Drop så de nedskæringer på vores velfærd.

Enhedslisten er vokset fra Søndergaards Ford Fiesta

Netop kampen mod nedskæringer på vores velfærd, den er vi gået ind i med en styrke, vi aldrig har haft før.

For ti år siden var Enhedslisten nok at betegne som et storbyparti. Og som Folketingets mindste kunne hele folketingsgruppen snildt være i Søren Søndergaards lille rustne Ford Fiesta.

Jeg tror de færreste dengang kunne have forudset, at vi skulle blive Folketingets fjerdestørste parti, og at vi ville være repræsenteret i stort set alle landets kommuner. Vi er en større, bredere og mere mangfoldig skare nu. Der bliver læst mange andre aviser i enhedslistehjem end Dagbladet Information. Og flere af os bor tættere på Vesterhavet end på Vesterbro.

Men ingen skal være i tvivl. Vi kan brede armene endnu mere ud. Vi skal blive endnu større, stærkere og favne endnu flere. Vores drøm om et mere lige, grønt og solidarisk samfund er lyslevende. Vi er langt fra færdige.

Tak til Johanne Schmidt-Nielsen

Den udvikling, vi har været igennem, er båret frem af vores stærke kollektiv. Samtidig er der en person, som i mange år har løftet utrolig meget. En person, der har givet ikke bare sit arbejdsliv og sin fritid, men også sin utrolige drivkraft, sit engagement og sit temperament til Enhedslisten. Du har mildest talt taget din del af slæbet, Johanne!

Jeg kan godt afsløre i det her lille lukkede rum, at da vi skulle forberede at skifte politisk ordfører, var Johanne ikke så vild med tanken om, at jeg skulle sige, at hendes sko er store at udfylde. Fordi så ville alle bare glo på hendes fødder.

Fysisk er der tale om en petite størrelse 38, så de er faktisk ikke så store. Men kære Johanne. Du og dit arbejde er uvurderligt for vores parti, for vores politiske projekt og ikke mindst venstrefløjens kamp for en mere retfærdig verden. Du bliver jo heldigvis hos os, og du er ikke færdig i Folketinget eller i partiet. Det er vi meget, meget glade for. Men for det enorme arbejde, du allerede har gjort, vil jeg gerne sige – og nu er jeg sikker på, at jeg taler på hele partiets vegne – et helt simpelt: tusind tak!

Mere brug for international solidaritet end nogensinde

Men det er jo vores egen lille andedam. Ude i verden vokser de grønne og solidariske bevægelser også frem. Bevægelsen bag Bernie Sanders i USA, Syriza i Grækenland, Podemos i Spanien. Det er langt fra kun i Danmark, at mange vender sig mod den gamle måde at føre politik på. At krav om demokrati, lighed og bæredygtighed vinder frem.

International solidaritet og samarbejde er hjerteblod for os. Derfor er vi også med hele vejen, når amerikanerne kæmper mod ulighed, når grækerne kæmper mod EU's damptrommel, og når spanierne kæmper mod lønninger, der er så lave, at man lever i fattigdom, selvom man går på arbejde hver dag. Det er også vores kamp.

Jeg er utroligt glad for, at vi på det her årsmøde har besøg af både Vänsterpartiet fra Sverige, Die Linke fra Tyskland, Podemos fra Spanien og mange andre. De står hernede. Thank you so much for being here. Giv dem en stor hånd. Lige nu er det mere end nogensinde før vigtigt med internationalt udsyn og samarbejde.

Menneskerettigheder gælder også i krisetid

Der er krig i Syrien og Irak. Og millioner af mennesker er på flugt. Højrefløjens svar er lokumsaftaler med Tyrkiet gennem EU for at holde flygtninge ude af vores synsfelt. Deres svar er at konkurrere med andre lande om, hvem der kan træde mest på mennesker på flugt. Og så skærer de endda ned på udviklingsbistanden til de områder, der er hærget af sult, bomber og myrderier.

De siger: Fordi vi står i en svær situation, så må vi bøje konventionerne. De siger: Vi skal slække på vores værdier, på grundlæggende principper og menneskerettigheder. Vi siger: Ikke i vores navn.

For nej, det er ikke nemt, når der kommer mange nye borgere til. Det giver problemer, vi skal løse. Men principper er ikke til for, at man kan besynge dem i opgangstider og så sparke dem over i hjørnet, når der er krise. Solidaritet, demokrati og menneskerettigheder er noget vi holder fast i. Det er noget vi kæmper for. Også når det kræver noget af os.

Der er brug for grundlæggende samfundsforandringer

Vi skal også holde fast i, at der er brug for grundlæggende forandringer af vores samfund. For lige nu er vi på vej ned ad det gale spor.

Vi har en miljøminister, der uden at fortrække en mine siger, at det skal være tilladt at hælde endnu mere gylle ud i naturen. Mens almindelige mennesker oven i købet skal betale dele af landbruget for at holde op med at forurene vores drikkevand. Det kræver altså noget af et pokerfjæs at præsentere sådan en plan.

Vi har en regering, der hellere vil lave kreativ bogføring med miljøregnskaberne end kreative, konstruktive løsninger på klimakrisen. Men vi kan ikke vente på, at de bliver færdige med deres julelege. Den måde, vi lever på nu, har ikke kun enorme konsekvenser for vores klode. Den har kæmpe konsekvenser for os som mennesker. Tusinder af danskere går ned med stress. Børnefamilier har svært ved at få hverdagen til at hænge sammen. Samtidig er der rigtig mange, der mangler et arbejde.

Sådan behøver det ikke være. Vi behøver ikke lytte til det hylekor af højreorienterede, der råber, at alle skal arbejde mere, løbe stærkere og forbruge mere til skade for klima og natur. Det er faktisk nødvendigt både for os selv og vores klode, at vi stopper op og gør det stik modsatte. Vi skal have gang i den grønne omstilling. Vi skal dele det arbejde, der er. Og vi skal sammen kæmpe for at sætte arbejdstiden ned. Lad os nu komme i gang.

Ligestilling, som er logik for både burhøns og DF

På det her årsmøde begynder vi en diskussion om et delprogram om feminisme. Og lige nu foregår der en temmelig højlydt, men også lidt hul debat i offentligheden. På den ene side taler alle om minoritetskvindens frigørelse. På den anden side skærer et stort flertal i Folketinget i det velfærdssamfund, som er forudsætningen for frigørelsen. Det hænger simpelthen ikke sammen.

For noget tid siden var jeg en tur i Holbæk. En gruppe kvinder med forskellige etniske baggrunde havde bedt om hjælp til at forstå deres rettigheder. Ikke deres rettigheder over for deres mænd. Men deres rettigheder over for kommunen. De var alle gået fra en mand, som de ikke ville leve sammen med. En kontrollerende mand, en voldelig mand eller bare slet og ret en træls mand. Og det sidste kan

sådan set være slemt nok. Men kommunen ville tage kontanthjælpen fra dem. De var ikke ”reelt enlige”. Derfor skulle de forsørges af de mænd, de netop havde forladt.

Prøv at høre her: Hvis man på grund af gensidig forsørgepligt ikke kan få sine egne penge at leve for eller et sted at bo. Hvis det såkaldt moderne kontanthjælpsloft betyder, at enlige mødre uden arbejde ikke kan sørge for mad til deres børn. Hvis man er dybt afhængig af andre for at overleve. Så stiger risikoen for, at man aldrig siger fra over for den kontrollerende familie. At man aldrig forlader den voldelige mand. Eller måske endda at man vender tilbage, når man først har taget skridtet. Det burde da være logik for både burhøns og Dansk Folkeparti.

Det er derfor, ligestilling er en venstreorienteret kamp. De samfundsforandringer, vi kæmper for, er netop de forandringer, der giver kvinder – med eller uden minoritetsbaggrund – frihed og uafhængighed. Så kan højrefløjen køre sit spin om danske værdier. Men kære Kristian Thulesen Dahl og alle I andre: Ingen kvinder kommer ud af et voldeligt ægteskab, fordi deres børn bliver tvunget til at spise frikadeller i børnehaven. Ingen.

Vores frihed bygger på fællesskabet

Vores alle sammens frihed bygger på et stærkt velfærdssamfund. Men det velfærdssamfund er Lars Løkke og resten af banden ved at rive ned. Mursten for mursten.

På sygehusene skal de hele tiden løbe to procent hurtigere, mens der bliver flere patienter at tage sig af. I kommunerne skal færre pædagoger tage sig af flere børn. Nedskæringerne regner ned over omsorgen til vores bedsteforældre. Samtidig stikker toppen af samfundet af til eksotiske skattelylande med milliarder, der skulle have været brugt på velfærd. Og regeringen klatter pengene væk på skatterabatter og kampfly. Det er unødvendigt. Det er uansvarligt. Og det er dybt uværdigt.

Det bliver ikke bedre af, at vores offentlige sektor er ved at drukne i målstyring, kontrol og konsulentrapporter. Hjemløse, udsatte børn og mennesker i misbrug bliver overladt til sig selv, fordi dygtige socialrådgivere skal bruge tiden på at sætte krydser i kolonner. I folkeskolen skal lærerne bruge tiden på test og

skemaer. Og i øvrigt sidde på bestemte pladser i deres sparsomme forberedelsestid. SOSU-assistenter må bøje de stramme regler, hvis der skal være ordentlig tid til omsorg.

Drop dyre konsulenter – lyt til de ansatte og udsatte

Ingen tvivl. Vores offentlige sektor skal udvikles og gøres bedre. Men tænk, hvis vi i stedet for at skrue op for kontrol og regneark kunne spørge nogen til råds, der ved præcis, hvor skoen trykker. Nogen med en stærk faglighed. Og nogen, der på egen krop mærker, hvad der virker, og hvornår unødvendigt bureaukrati betyder ringere service og spild af skatte kroner.

Hvem kan vi dog spørge om det? I hvilket konsulentfirma er denne perfekte konsulent mon på lønningslisten? Skal vi have fat i McKinsey igen? Er der nogen, der har nummeret på Bjarne Corydon?

Kære venner. Tro det eller lad være. Der er en bedre og billigere løsning. Lad os nu sige tak, men nej tak til de hundedyre konsulenter og regnedrenge. Lad os i stedet give indflydelse til vores offentligt ansatte og til de socialt udsatte, til eleverne, lærerne, forældrene, og til de ældre selv. De ved bedst.

Vi må aldrig lade vores samfund knække over

Som jeg sagde lige før, så er der brug for grundlæggende forandringer. Det er ikke blevet mindre nødvendigt, siden Lars Løkke er kommet til.

Den gode nyhed er, at vi bliver flere og flere, der ønsker at gøre tingene helt anderledes. Mange flere end da Johanne og resten af folketingsgruppen kunne være i Søren Søndergaards lille Ford Fiesta. Og alle os, vi skal stå sammen.

Det er demokratiet og ikke en grådig finanssektor, der skal bestemme over vores økonomi. Vi kan simpelthen ikke overlade vores klima og vores miljø til Venstreboenderne. Og kære venner. Vi må aldrig lade vores samfund knække midt over. Vi skal altid insistere på lighed og på fællesskab.

Rigtig godt årsmøde!

Kilde

Ukendt

Tags

Enhedslisten, Politisk tale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/pernille-skipper-tale-til-enhedslistens-aarsmoede-2016>